

За чудесното знамение,

явилo се над съборната църква на Зографския атонски манастир и над паметника на светите Двадесет и шест преподобномъченици в деня на тяхната памет на 10 октомври 1873 година

Част от кулата, в която пострадали светите преподобномъченици, стояла на мястото си до 1873 година, но тъй като тя закривала построеното наново северно крило на манастира, а и поради старост, имало опасност да се срути, то било необходимо да бъде разрушена. А за да не бъде забравено мястото, на което светиите извършили своя мъченически подвиг, и за по-добро запазване на паметта за тях, всички братя от Зографската обител единодушно изразили желанието си да издигнат паметник на това място. Поради усърдието на братята паметникът бил завършен през същата 1873 година и всички с радост очаквали деня на паметта на светиите, когато възнамерявали да го осветят. Най-после настъпило навечерието на очаквания празник и в съборната манастирска църква започнало всенощно бдение според обичая в първия час след залез слънце¹. Нощта била тиха и безлунна и се осветявала само от слабата светлина на звездите. В шест часа, в полунощ², когато след първата катизма на утрента започнали да четат „Житие и страдание на светите

Зографски мъченици“, внезапно в църквата се чул лек шум и едновременно с това над нея се явил огнен стълб, който осветил манастира и цялата околност с такава силна светлина, че можело да се разгледат не само близките, но и отдалечените предмети. Този дивен стълб, като постоял няколко минути над църквата, се пренесъл към паметника и се спрял над него, а след това започнал да се издига нагоре и накрая се превърнал в кръг, сякаш увенчавайки със себе си паметника и мястото, на което светите преподобномъченици са извършили мъченическия си подвиг. Така завършило дивното знамение, продължило около 15 минути, очевидци на което били мнозина от братята и дошлите на празника. Виделите това чудо славели Бога, Който прославя Своите светии, на Когото и от нас да бъде чест и слава во веки. Амин.

